

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko Miastu W.

o ustalenie i zobowiązanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 listopada 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 września 2012 r.,

1) oddala zażalenie;

2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 4 września 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda – W. K. od wyroku tego Sądu z 3 kwietnia 2012 r., w której powód zawarł wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych, wobec uchybieniu tygodniowemu terminowi, w którym należało opłacić środek zaskarżenia.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z 20 sierpnia 2012 r. zwolnił powoda od kosztów w postępowaniu kasacyjnym częściowo, tj. od opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 2.000 zł, a w pozostałej części jego wniosek o zwolnienie od kosztów oddalił. Odpis tego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi powoda 24 sierpnia 2012 r. Skoro powód był reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, to sąd nie miał obowiązku dodatkowo wzywać go o uiszczenie opłaty od skargi. Opłata od skargi kasacyjnej została przez powoda wniesiona 3 września 2012 r., a zatem po terminie.

W zażaleniu na postanowienie z 4 września 2012 r. powód zarzucił, że zapadło ono z naruszeniem art. 112 ust. 3 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594; dalej - u.k.s.c.). Stwierdził, że przepis ten ma charakter wyjątkowy, a zatem nie należy go stosować w sytuacji, gdy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zostanie w części uwzględniony, a w części oddalony. Podał nadto, że opłacił skargę kasacyjną przed 3 września 2012 r., a w tej dacie wydane przez niego polecenie przelewu zostało zaksięgowane, gdyż dni poprzedzające były wolne od pracy. Wcześniejsze opłacenie skargi kasacyjnej było dla powoda niemożliwe z uwagi na problemy zdrowotne, znane Sądowi z jego wniosku o zwolnienie od kosztów.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.k.s.c., jeżeli pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia, zostało wniesione przez

adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego i wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia, a gdy postanowienie zostało wydane na posiedzeniu jawnym – od dnia jego ogłoszenia. Wyłączona została przy tym zasada przewidziana w art. 112 ust. 2 u.k.s.c., wedle której, jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zgłoszony przed upływem terminu do opłacenia pisma został prawomocnie oddalony, przewodniczący wzywa stronę do opłacenia złożonego pisma na podstawie art. 130 k.p.c. Artykuł 112 ust. 3 u.k.s.c. nie tylko wyznacza termin do uiszczenia opłaty w razie prawomocnego oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, ale jednocześnie wyłącza możliwość wdrożenia postępowania naprawczego określonego w art. 130 § 1 k.p.c., co oznacza, że profesjonalny pełnomocnik powinien sam obliczyć i uiścić należną opłatę (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lipca 2011 r., V CZ 30/11, niepubl.).

Powód nie kwestionował, że postanowienie oddalające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych zostało mu doręczone 5 września 2011 r. Skoro zatem skarga kasacyjna bezspornie nie została opłacona przy jej wniesieniu (art. 10 i 112 ust. 3 u.k.s.c.), ani też w terminie tygodniowym od doręczenia pełnomocnikowi powoda postanowienia o częściowym tylko zwolnieniu powoda od kosztów w postępowaniu kasacyjnym, to jej odrzucenie na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. było usprawiedliwione.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz - co do kosztów - na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i § 6 pkt 7 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) orzekł, jak w sentencji.